

Jag är född i Göddelöv och växte upp där intill Björnstorp. Vid tjugo års ålder kom jag till Lund och tjänade.

Det var en från Lund, som gick omkring och sålde kakor. Det var både man och kvinna. Kakorna köpte de i Lund. Kvinnan gick åt Knästorp och mannen åt Östra Torn. Till Staffanstorp var nog det längsta den gick. Ibland bytte de och fick ägg i stället för kakorna. Så var det de, som ville ha tjänare. Då anmälde de till dem, så kunde man få platser genom den i stället.

Man fick fästepengar. Det var en krona eller kanske två ibland. Vi skulle stanna hela året. Det siata året jag tjänade så där, hade jag hundra kronor. Men vi hade andra förmåner. Vi fick linnen till ett par lakan och örngott. Det var på landet. Frivecka hade vi inte, om vi inte bytte tjänst. Man hade inget fritt, men när det var två helgdagar å rad fick man passa på att gå hem. Man gick hem den ena dagen och tillbaks den andra. Marknadsdagen hade man alltid. Det var den roligaste dagen, jag visste, för då var man riktigt fri. Det var i september för tjänare, efterhöstamarknaden.

De hade långa kakameller, som drängarna gav pigorna. Ibland hade de käppar. Så hade de korgar. Det hade de då i stället för väskor, som de har nu, antingen de hade något att ha i dem eller ej. Det var fina korgar.

När man var klädd, skulle man alltid ha en schal på armen.

Ulma M161.

Det var karusell och cirkus på marknaden. Cirkusen var väl, som de drog från det ena stället till det andra som nu.

För det mesta fick man gå till marknaden. Tjänstefolk fick alltid gå. Kom det någon skjuts, kunde man ju be att få åka.

Tjänstefolket fick alltid stå vid bordet, men barnen fick sitta.

Om en tjänsteflicka gick i sällskap med en student, blev hon inte avhållen. De var så "förtröna" på studenterna förr.

Där bussarna håller nu, var det privata skola. Där gick bara grevar och baroner. De var dumma. Skolan kallades "Skånska adelns idiotanstalt."

Om söndagskvällarna brukade tjänstefolk samlas vid monumentet. De kallade platsen Knut skräddare. Han hade en dansbana. De fick väl betala. Det gjorde alltid herrarna. Det var spelmanspengar.

Annars reste de till Bökeberg.

Vi tog ene och buntade ihop och körde till Malmö. Det var ett ett strängt arbete. De fick ha en riktig kniv. Sedan skulle enet buntas. De fläkte enet, så att det blev band. En trave var väl tjugu buntar.

Man körde om kvällarna till Staffanstorp. Där var gästgiveri, och man vilade sig litet. Sedan körde vi vidare och höll på torget i Malmö.

Det var mor, som körde ibland. Då tyckte hon det var morsamt att ha mig med. När vi kom till ett ärtland, gick mor av och tog att

Ulma M 160.

par ruskor och gav mig. Då kunde jag hålla mig vaken.

Ägg hade man också med, om man hade några.

Enet hade de på golven. De hade sand på golvet och ene ovanpå. De som hade kalvar, kokte något på ene, som skulle vara bra för dem. Så hade mor andra ärenden. I affären fick jag alltid en strut med russiner till skänks.

Så hade hon ju ärenden för dem där hemmikring på apoteket. De hade ju alltid husapotek hemma.

Någon gång körde vi till Lund till Mårtenstorget med ene.

Det var något, som mor plockade och sålde till Borgs. De använde det till gul färg. Hon kunde få en krona för en hel säck. Jag tycker inte det var blommor. Det var något grönt, högt. Men en gång, när hon kom, hade upptäckt något annat, som var bättre. Så då var det slut.

Blommor sålde de aldrig förr. Det var bara liljekonvaljer. Det plockade mor och skänkte till folk i Malmö, så fick hon mat och kaffe i stället.

Handelsmännen i Lund hade "bonnakontor". Där bjöd de på vin. Det var affären, som höll det. Där de brukade köra in och hålla med sin häst, där handlade de också.

Diedens var en i Malmö. Där var det plats till många. Så var där en gårdskar, som ordnade vagnarna.

Här var en del jord till sta'n. Här var fäladsmarker.

Det var väl staborna, som lejde dem att komma in och hämta gödsel. De betalade ingenting, utan de fick gödseln för besväret. När jag kom hit till Lünd (i tjuguårsåldern) fick de ha kor. När jag kom till Vestrup och tjänade, fick de inte ha längre. Jag var 23-24 år då. De hade haft kor förut.

De hade jord och brukade däruppe vid tegelbruket, Pålsjö tegelbruk. Om somrarna bodde de där ute.

Handelsmännen hade ju hästar också inne i sta'n.

Bagarna körde ut med bröd tidigt om morgnarna till hökarna. Här var många bagare.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ulma M158.